

ՏԻԿԻՆ ՄՀՈՒՇՈՒԽԻՉ Յ. ԹՈՐԹՈՒՄԵԱՆ +

87 Ապրիլի 1904 սեւազգած եւ ախրալի վայրիկեանն զարկաւ, յօրում անողոքելի ձեռքն կարեց խզեց կենաց թել մ'ալ . . . Առաջիկայ համակելի գէմքը կը ներկայացնէ այն ազնուարայս մայլն, որուն վրա ողբաց եւ պիտի ողբաց միշտ վեմաշուք Թորդումեան առհմը . . . — Հանդէսիս խմբագրութիւնն պատկերիս հրատարակութեամբ կը յայտնէ, իւր վշաակցութիւնն Թորդումեան թախծեալ գերդաստանին, բայց մասնաւորակէս վեմ. Դր. Վահրամ Թորդումեանի, — որ իրեւ հմաւտ հրապարակիր՝ Հանդէսիս բազմարդիւն աշխատակիցներէն մին է, — եւ կը մատուցնէ իւր ցաւագին սրտին զբալասանն բուժիլ:

Հ Ա Խ Ո Ս Ս Ա Կ Ա Ն

Հ Օ Ց Ե Ւ Ն Ե Ր Հ Օ Ց Ե Ր Ե Ր

Այս ուսումնակրութիւնն չպահած հետեւ եալ գիտելի ծանօթութիւնները հարկ կը համարիմ կարգել թէպէս արգեն ուրիշ տեղ ըստաներու մեծաւ մասամբ կրկնութիւնն ըլլայ:

Հատեսակամ հրատարական արձանագրուկ թիւնները յամենյ գէպս մեծաւ մասամբ քրիպտուեն յառաջ՝ առաջին հապարակակին առաջին կեսն են: Ամառը, ինչպէս կոմագենէի Մասուլութիւնը — Արդասուի և Խոցինի արձանագրուկ թիւնները ժամանակագրականորեն ըստ բաւականի ճշգրի կրնան հաստատուիլ, ըստ օրում 712ի և 708ի մէջըց կիյանա:

Հատեսակարգութեանց հեղինակները իրենց զիրենք կը կոչեն: Թագաւոր Կոստանտին (Constantin), Թագաւոր Կոստիկի (Costiki), Թագաւոր Կոստուկի (Costuk), Թագաւոր Կուփիայի (Kupiaj), և Թագաւոր Տարոսուի (Tarsosu), Թերեւս մին աւ Թագաւոր Թագաւորոց Me+X (id-a?), Աւրէ այսպիսի անուանակուշութիւններ առաջին եւութ չեն ինչի:

Հատեսակարգարանց գիրը կը բաղկանայ = գողագործութիշ նշաններէ (ideogramme): Բ. վանկերու համար նշաններէ, այսինքն բազմայն + ձայնաւոր կամ ձայնաւոր + բազմայն կամ բազմայն + ձայնաւոր + բազմայն, եւ է բազմայն + բազմայն չըլլայ: Այսինքը որ եւ իյէ ձայնաւոր մը կը մտնէ, գ. առանձին առանձին մայներու, բազմայններու եւ մայնաւորներու: Համար մարտնաների: Բառ մը կինայ զուտ գողագործութիւններին եւ զուտ ձայնական գոլովով (phonetic) կամ գողագործանոցներին եւ միանալածոյն ամբողջով մին կամ համար ձայնական կերպով գրուի: Այսինքն ուրիշ կերպով բացատրելու, համար՝ բազմափառնչութեան եւ մայնական բացատրելու հայտնական գործութիւններու: Եթէ լ Ի բառի մը գողագործանից կը ցուցնէն եւ ա+ծ իսումը մը որ նոյն բառին արտաքինութիւնը մատանիւ կը մտնէ, այն առեն այն բառը պարզ կը բացատրուի. Խով, ա+ծով, Ի+ա+ծով, ա+ծ + Իով, ա+Ի + նով, գ+ Իով, եւ Ի+նով:

Զայնուորները չեն նշանակուիր, նոյն իսկ եթէ յամակելու ալ ը լսան: Ե կրնայ զ. օ. ձեօ, Ռ արիօ նշանակել, ինչպէս որ արագերթիւնները ասցործ կերպով կ'երեւցնեն: Բառի մը մէջանեց բաղաձայններու մէջ երեք ձայնաւոր չի գար, իսկ բառին սկիզբը ցանցաւ կը պատահի, որ ձայնաւորի նշաններով բացատրուի: Բաց ի օի եւ նոյն եւ թե՛ռ ուրեւ Ա(օ) + ի(օ) համար մէջ մէկ նշանէ, կամ նու եւ պարզ ձայնաւորները: Համար ալ նշաններ, ըստց շատ երեք հատ, այսինքն, ինչպէս միայն հայերէնն ամենայն պահովութեամբ ցըց կամ առաջ, նշան մը որ կամ օր համար, հատ մը իր կամ գ համար եւ թերեւս մէկ հատ ալ որ եթէ ոչ:

* Պարզ. Անսէնի այս սահմանական հատուածք թարգմանելով մօր երեսն ըրած հոստումը կը կատարեն: